

CIJENA lista: U pretplati za čitavu god. K 36.—, za polugodište K 18.—, tromjesečno K 9.—, mjesečno K 3.60, u maloprodaji 12 fil. pojedini broj. OGLAŠI primaju se uopravi lista trg. Gustoza 1

HRVATSKI LIST

Izlazi svaki dan u 5 sati ujutro.

„HRVATSKI LIST“ izlazi u nakladnoj tiskari JOE. KRMPOTIĆ u Pulj. trg. Gustoza 1. Uredništvo: Sitanska ulica br. 24. — Odgovorni urednik JOSIP HAIN u Pulj. — Rukopisi se ne vraćaju. Čak. rač. aus. post. št. 26.795.

Godina IV.

U Pulj, petak 12. travnja 1918.

Broj 987.

RATNI IZVJEŠTAJI:

Austro-ugarski.

Beč, 11. (D. u.) Službeno se javlja: Zapadno od Gardskog jezera i u dolini Brente uspješna poduzeća naših nasrtaćih četa. Inače nema nikakvih osobitih događaja. — Poglavica generalnog stožera.

Njemački.

Berlin, 11. (D. u.) Iz glavnog se stana službeno javlja: Zapadno bojište: Bitka kod Armentièresa je od 9. t. mj. dalje u punom toku. Vojska generala pl. Quasta osvojila je među Armentièresom i Festuhartom engleske i portugalske položaje na južnom brijegu Lysa i na istočnom brijegu Lavsa. Izakako je u jurišu zauzela Bos-Grenier i Neu-Chapelle, svladala je, prešavši u prvom nasrtaju glibovito polje lijevaka, široku nizinu, uređjenu za žilavu obranu, sa njezinim dvorcima te skupinama kuća i stabala, koje su radom od više godina pretvorene u jaka uporišta. Pod djelotvornim vodstvom g. m. Hoefera Isiljen je već na večer dne 9. t. mj. hrabrim nastupom poručnika Drebniga od 370. pješake pukovnije, kod Bac-St. Maura prelaz preko Lysa. Jučer je navala nastavljena na još široj fronti. Čete generala Siksta pl. Armina osvojile Hollebecke i prve engleske linije, koje se na jugu istočne priključuju. Osvojile su u jurišu visine Messe (Messines) te ih održale proti jakim neprijateljskim protunavalama. Južno od Waastena (Varnetona) prodriješe do šume Plogsteert te stigloše do ceste Plogsteert-Armentières. Vojska generala pl. Quasta prekoračila je na mnogim mjestima među Armentièresom i Estairesom Lys te se bori sa novo dopremjenim engleskim četama na sjevernom brijegu rijeke. Južno od Estairesa stigli smo boreći se, do Late i do predjela sjeveroistočno od Bethuma. Broj je zarobljenika daleko prekoračio 10.000 vojnika, među kojima se nalazi i 1 portugalski general. Na bojišnoj fronti s obiju strana Somme te na južnom brijegu Oise ostade bojna djelatnost ograničena na topovski boj i na manja poduzeća. — Sa ostalih bojišta ništa nova. — Ludendorff.

Berlin, 11. (D. u.) Večernji izvještaj javlja: Bitka kod Armentièresa razvija se povoljno. Prodri smo u predgrađa Armentièresa. Južno od Estairesa bila je na nekim mjestima prekoračena Lawe.

* Francuski izvještaj od 10. t. mj. popodne: Noć bijaše oznamenovana nizom mjesnih bojeva, koje su Nijemci poduzeli na mnogim mjestima fronte. U području Hangart-en-Santerre poduzeše Nijemci jučer na veče jaku navalu, koja je slijedila jakim topovskim pripremanjima. Za posjed sela, koje je opetovano prešlo iz jedne ruke u drugu, razvila se je žestoka borba. Oko 3 sata u jutro opeta su francuske čete u protunavali posvema osvojile selo i groblje. Istodobno je krvavo bila skršena njemačka navala, poduzeta proti Francuzima iz šume istočno od Castela. Zapadno od Noyona Nijemci nijesu imali sreće. Francuzi su i u predjelu Suzeyja slomili njemačku navalu, koja je povećala broj njemačkih gubitaka, a da nije postigla uspjeha. Sjeveroistočno od brda Renaud učinile francuski izvidnički odjeli zarobljenika, te zaplijeniše 2 strojne puške. Na desnom brijegu Oise i u predjelu kanala otkad dokad prekinuta topovska borba. Sjeveroistočno od Reimsa uspjelo je Francuzima, te su prodri u neprijateljske linije i zarobiše vojnika. Jaka obostrana djelatnost topništva na desnom brijegu Moze, u Apremontskoj šumi, te u Woevri, u predjelu Flirey. — Izvještaj od 10. t. mj. na veče: Na fronti sjeverno od Montdidiera i u predjelu kanala nastavljala se topovska borba sa priličnom žestinom. Pješadijskih bojeva nije bilo. Za bojeva posljednje noći zarobismo oko 30 vojnika. — Ljetalaštvo: Potvrđuje se, da su naši ljetaci sastrijelili dne 31. ožujka i dne 2. i 7. t. mj. daljnja 4 neprijateljska ljetala, te da je našom topovskom vatrom oboreno još jedno ljetalo.

* Engleski izvještaj 10. t. mj. popodne: Na fronti sjeverno od kanala La Bassece trajala je žestoka borba sinoć i tijekom noći dalje. Naše čete drže linije na rijekama Lawe i Lys, te se kod prelaza rijeke i kod Estairesa i Baestmayra nalaze u teškoj boji sa neprijateljem. Na južnom navalnom krilu bio je uspješnom protunavalom 67. i 35. divizije, koje dovedoše 750 zarobljenika, natrag osvojen Givenchy, u koji je dan prije neprijatelj provalio. Jutros je neprijatelj započeo teško opstrijeljavati naše položaje istočno i sjeverno od Armentièresa do kanala Ypern-Comines. Kako se javlja, započeoše bojevi na južnom dijelu ove fronte. Na engleskoj fronti južno od Somme vršile se sinoć na nekim točkama mjesni bojevi, usljed kojih se položaj nije promijenio.

Clemenceau i Czernin.

Pariz, 10. (D. u.) Havas. Ministarsko predsjedništvo objavljuje slijedeći izvještaj: I popravljena laž ostaje laž. Laž se grofa Czernina sastoji u tome, što je kazao, da ga je Clemenceau nešto prije početka ofenzive na zapadu dao pitati, nebi li bio pripravan, da stupi u pregovore i na kojoj bazi. Clemenceau je u odgovoru na ovu tvrdnju pokazao na onaj odlomak rukopisa note grofa Revertera, gdje se vidi, da se za Austro-Ugarsku radi o tome, da joj Francuska stavi mirovne predloge. Ovaj sadržaj molitelja jest autentičan, te se grof Czernin nije usudio, da ga poriče. Da sakrije svoje iznenadjenje, kuša on da tvrdi, da je razgovor bio opeta započeo na želju Clemenceaua. Srećom za njega postoji ali činjenica, koja ostaje, da njegovo prikazivanje postaje ništavnim, to jest činjenica, da se je Clemenceau preko njega dne 16. studenoga 1917., dakle poslije nego je preuzeo ratno ministarsvo, bavio tom stvari i to saopćenjem nekog posrednika, koje je saopćenje datirano danom 10. studenoga i koje je prema tome bilo određeno za njegovog prethodnika u službi. Grof je Czernin mogao samo onda govoriti istinu, kad bi Clemenceau bio u ovoj stvari dao inicijativu prije, negoli je postao ministrom-predsjednikom. Tako je grof Czernin, poslije osobnog oprovrnuća, kategorično dementiran i činjenicama. Time mu ne preostaje drugo, nego da tvrdi, da je Armand bio pouzdanik Clemenceaua. No, gospodni je Clemenceau ovog vojnika, do upitnog događaja, vidio samo jedamput pet časaka i to pred 15 do 20 godina. Tako ne preostaje gospodni Czerninu ništa do tvrdnje, da je akcija, koju je tobože poduzeo Clemenceau, bez važnosti. On zaslurava, da se u istinu ne radi o tome, da se znade, tko je dao inicijativu za razgovore prije početka ofenzive na zapadnoj fronti, već tko je ove pregovore razbio. Čemu dakle čitava ova buka? Možda za to, da se ustanovi, da nijedna francuska vlada, kao ni Francuska sama, ne poznaje u alzacijsko-lorenskom pitanju nikakvog popuštanja? Tko bi bio mislio, da je bio potreban Revertera, da se Czerninu obrazloži pitanje, o kojem je sam austrijski car rekno posljednju riječ; jer car je Karlo onaj, koji je u nekom pismu iz mjeseca ožujka 1917. vlastoručno potvrdio, da odobrava pravedne zahtjeve Francuske, koji se tiču povratka Alzacije-Lorene. Drugo je carevo pismo ustanovilo, da je car istoga mišljenja kao i njegov ministar. Tako ne preostaje grofu Czerninu drugo, nego da sam sebe dementira.

Pariz, 10. (D. u.) Parlamentarni je odhor za vanjske poslove zaključio, da sluša dne 17. t. mj. ministra-predsjednika Clemenceaua o izjavi grofa Czernina. Odsjek vojske i mornarice u komori bit će pozvan, da prisustvuje govoru.

Beč, 11. (D. u.) Službeno se javlja: Gosp. Clemenceau nastoji, da se neprekidnim izvrtanjem činjenica iskoprca iz škakljevog položaja, u koji je došao lagajući konstatacije sadržane u govoru grofu Czerninu od 2. travnja t. g. Smatramo suvišnim, da dokažemo napose neistinitost pozitivnih tvrdnja, jer bismo se tim samo stavili u službu njegovog jasnog nastojanja, da, raspravljajući o prepovijesti friburškog sastanka, otvara time pozornost od onih dviju činjenica, o kojima se je jedino radilo u govoru grofa Czernina, da je naiše gosp. Clemenceau malo prije početka zadnje ofenzive na zapadu mislio najprije približenje k Austro-Ugarskoj, te je zatim dao razumjeti, da Francuska ne može pristati uz mir bez aneksije Alzacije-Lotaringije. Sada g. Clemenceau nastoji da odvraći pozornost od tih dviju točaka time, da baca u diskusiju neku navodnu političku izjavu, koju je tobože pismeno dao car Karlo, a koja, po njegovoj tvrdnji, ima da dokaže, da on odobrava opravdane zahtjeve Francuske, da joj pripada opet Alzacija-Lotaringija, i da i njegov ministar vanjskih posala isto tako misli kao On. Besmislenost te tvrdnje svakomu je jasna, te stoji u najočitijem protuslovlju sa svim javnim govorima, koje je uvijek držao odgovorni ministar vanjskih posala i koji su poznati takodjer i u Francuskoj. Osobito pak činjenica, neopovrgnuta ni od samog Clemenceaua, da se c. i k. čete bore na zapadnoj fronti za Alzaciju-Lotaringiju, dokazuje jasnije nego ijedan drugi argument apsolutno uzvišeno osjećanje Našeg vladara o savezničkoj vjernosti. Izričito se još ustanovljuje, da su navodi gosp. Clemenceaua o pismenim izjavama cara Karla od početka do kraja magani. Iz svih izjava Clemenceaua proizlazi jasno jedina činjenica, po njemu jasno priznata, da rat na zapadnoj fronti traje, jer Francuska hoće Alzaciju-Lotaringiju. Bolji dokaz, da se središnje vlasti bore za obranu njihovog posjeda, ne bi bio Clemenceau mogao ponuditi svijetu.

Car Karlo dementira Clemenceaua.

Beč, 10. (D. u.) Njeg. Apostolsko Veličanstvo upravilo je danas na njemačkog cara slijedeću brzojavku: „Natjeran u škripac, kuša francuski ministarski predsjednik, da se oslobodi iz mreže laži, u koje se je sam zapleo, time, da sve više gomila neistinite činjenice, te se ne žaca ni toga, da posve krivo i neistinito tvrdi, „da sam ja priznao bilo kakve opravdane zahtjeve Francuske na povratak Alzacije i Lorene“. Sa ogorčenjem odbijam ovu tvrdnju. U času, u kojemu austro-ugarski topovi zajedno sa njemačkima gruvaju na zapadnoj fronti, ne treba baš nikakvog dokaza, da se za Tvoje pokrajine baš tako borim i da sam i u buduće pripravan boriti se, kao da se ide za obranu Mojih zemalja. Premda obzirom na ovaj dokaz, koji jasno govori o posvemašnjem jedinstvu u ciljevima, za koje se skoro četiri godine borimo, smatram suvišnim, da izgubim i samo jednu riječ radi izmišljene Clemenceauove tvrdnje, leži Mi Ipak na srcu, da Ti ovom prilikom ponovno dajem jamstvo za posvemašnju solidarnost, koja postoji među Tobom i Menom, među Tvojom i Mojom državom. Nikakve spletke, nikakvi pokušaji, došli oni od bilo koje strane, neće šteti našem oružanom bratstvu. U zajednici ćemo iseliti časni mir.“

Iz Rusije.

Rotterdam, 11. (D. u.) „N. Rott. Courant“ javlja iz Londona: Prema brzojavci dopisnika „Daily Newsa“ od 9. t. mj. izjavio je Lenin u svom govoru, da je Rusija opkoljena od pogibelji. Njemačke se čete spremaju na jugu, gdje se pokazuju znakovi nemira. Japanci su pomoću Engleza došli u Vladivostok. Rusija poduzima sve, da prepriječi nove strahote, ali će sve biti uzalud; morat će se na novo boriti. U Washington je poslan službeni protest. Opunomoćenik za vanjske poslove objavit će tajne spise, koji dokazuju, da je akciju od početka revolucije dalje pripremio Japan. Zemstvo u Vladivostoku je, osokoljeno prisutnošću tuđih četa, zahtijevalo od sovjeta, da mu se prepusti vodstvo poslova. Ovaj je ali to odbio.

Političke vijesti.

Pod naslovom „Divide...“ piše „Hrv. Država“: Opet se pronose glasovi, da austro-ugarska vlada misli „riješiti“ južnoslavensko pitanje po poznatoj „divide ed impera“. — Što „oni“ o tome sanjaju, mi im ne zamjeravamo, ali ako se pako tome nadaju, da ćemo im mi, Hrvati, nasjesti, ljuto se varaju!

Gosp. Danilo Dimović, srpski prvak iz Bosne, izjavio je dopisniku „Az Ujsaga“: „Jugoslavensko pitanje može se po našem nazoru riješiti samo u cjelini. Samo drugo riješenje imalo bi u sebi klicu ugrožavanja budućeg mira. Prirodni nagon za jedinstvom ne da se umjetno zapriječiti.“

Mi svaku riječ gosp. Dimovića — dosljedni sebi i svojoj politici — bezuvjetno potpisujemo. Ali razmišljajući, zašto je on smatrao nužnim, da to ovom prigodom naglasi, a svadajući sve u savez sa njegovim pozivom u Beč, zaključujemo, da gosp. Dimović nije to naglasio onako u prazno, samo da govori, nego jer je imao prigode da štošta naučuje, što je u vezi sa naumljenim „riješanjem“ našega pitanja po bečkom receptu. On im je, mislimo, hotio ovime čisto i bistro da kaže, da između nami nema poštena čovjeka, koji bi se mogao zadovoljiti sa polovičnim „riješavanjem“ našeg pitanja. — Ujedinjenje i sloboda ili poeljepkanost to su jedina dva pitanja, a između tih za prave patriote nema i ne može biti izbora.

Najprije se kušalo Hrvate odbiti od Slovenaca, obećajući Hrvatima — condominium stičku Hrvatsku, zatim se htjelo privući „austrijske“ Jugoslavene, obećavajući — autonomiju u okviru krunovina, a nakon toga kušalo izrabiti stare autonomističke tendence „Bosanač“, stavljajući im u izgled — autonomiju. Pokušalo se i ovo i ono, a na sve su dobili jedan odgovor: Slovenci, Hrvati i Srbi su jedan narod i naše se narodno pitanje mora riješiti jedinstveno i u cjelini. (Zaplijenjeno.)

Braća Slovenci — koji, prvi na udaru, drđu na samu pomisao, da ih se „žrtvuje“ — mogu biti sigurni, da nema Hrvata, koji danas misli i vjeruje u mogućnost tih t. zv. parcijalnih „riješanja“. Ili svi lijevo ili svi desno, ili svi „bijeli“ ili svi „crni“... Nami je danas Ljubljana isto tako naša kao i Zagreb. (Zaplijenjeno.)

Braća Srbi — pretrpivši sve neopisive strahote ovog svjetskog kaosa, znajući, da ovo polovično riješenje zamišljaju kao smrtni udarac njihovom plebenu. Ali neka i oni budu sigurni, da smo mi sv. sviješni, da ono, što je njihova smrt, da je i naša.

da su naši interesi jedni, kao što samo mogu da budu interesi jednog naroda. Svaki udarac, koji pogadja njih, pogadja i nas; njihov život naš je život; njihova smrt naša smrt. To mogu jasno i glasno da kažu i zadnjem svome čovjeku: Hrvati su s nami i mi smo s njima, svjetlo novoga vijeka doprilo je i do nas, a sredovječne plemenske borbe zaboravljene su: mi smo jedno, jedno u radu i borbi, jedno u životu i smrti.

Hrvati su dali vječnu vjeru — vjeru za vjeru — braći Slovencima i Srbima i nju nikada više pokoriti ne će. Nek zamamno svire... duple, nas ne će primamiti; znamo, da bi to bila naša smrt! Mi se osjećamo dijelom cjeline, koju uz nas Hrvate sačinjavaju Slovenci i Srbi; smrt dijeleova smrt je cjeline.

Aksiom je naše politike: pitanje jedinstvenog naroda Slovenaca, Hrvata i Srba, može se riješiti jedinstveno, kao cjelinu.

Sjedinjenje Poljske sa Njemačkom.

„Wiek Nowy“ javlja, da će se doskora ukinuti razdoba kraljevine Poljske u dva razna okupaciona područja. Austrijski činovnici da su već obaviješteni, da dne 15. o. mj. smiju ostaviti kraljevinu Poljsku, koja će čitava preći pod njemačku upravu, odnosno pod upravu poljačko-političkih ureda. U savezu sa tim imaju se skorih dana objaviti vrlo važne odluke pogledom na državne odnose kraljevine, koja se ima pod njemačkim vladarom sjediniti sa Njemačkom. Veli se, da su već, kad se je sklapao mirovni ugovor s Ukrajinom, računali s eventualnošću, da se Ukrajina ima spojiti s Austro-Ugarskom monarhijom, a kraljevina Poljska sa njemačkom carevinom. — Tečajem naredne sedmice očekuju ovdje važne političke odluke. U prvom redu imenovat će se novi kabinet, koji će poljačkom pitanju dati nove forme. Njemačka vlada objelodanit će pogledom na kraljevinu Poljsku i njezinu buduću politiku novi akt. Mnogo se govori, da se ima vojna uprava na čitavom području kraljevine Poljske učiniti jedinstvenom. — Njemačka gospodarska kuća raspravljala je dne 10. t. mj. o kolonizaciji zapadne Pruske i Poznanjske. Unutrašnji ministar dr. Drew rekao je medju tim i sljedeće: Naša politika prema Poljacima mora biti tako vodjena, da krije u sebi jamstvo trajnosti, da jamči za krepko unapređivanje nijemstva te da postigne, da Pruska u svojim istočnim markama ne postane državom narodnosti, već jedinstvenom, krepkom nacionalnom državom.

Boljševici protiv Scheldemanna.

Lenjin i Trocki dali su ruskom ovlašteniku u Stockholmu uputu, da ne stupi ni u kakav snobradnji sa njemačkom socijalističko-imperijalističkom skupinom. Boljševici nazivaju ove ljude štrajkolomcima i izdajcima radničke klase, koju vode Scheldemann, David, Parvus i drugi.

Financijski pregovori izmedju Hrvatske i Ugarske.

„Hrv. Riječ“ od 10. t. mj. piše: Večeras putuju u Budimpeštu članovi pododbora regnikolarne deputacije gg. prof Miroslav Kulmer, dr. Ivan Lorković i dr. Svetislav Šumanović, dalje ban g. A. pl. Mihalović i podban dr. V. Krišković, te vladin izvjestitelj dr. Kostrenčić. U Budimpešti će se sutra nastaviti izmedju hrvatskoga i ugarskoga pododbora financijski pregovori. Na posljednjim sjednicama pododbora i plenuma hrvatske regnikolarne deputacije stvoren je zaključak o daljnjem držanju hrvatskoga pododbora kod pregovora sa ugarskim pododborem. Hrvatski se pododbor, na svojoj sjednici u ponedjeljak popodne, složio u tom, da se nacrt izvjestitelja, dra. Lorkovića, predloži plenumu hrvatske regnikolarne deputacije. Taj se plenum sastao jučer u 11 sati pr. podne u maloj saborskoj dvorani, pa je nastavio svoju konferenciju, prekinutu u nedjelju. Predsjedao je zast. prof Miroslav Kulmer, sjednici su pribivali i ban pl. Mihalović, odjelni predstojnik dr. Krišković, te vladin izvjestitelj dr. Nikola Kostrenčić. Izvjestitelj dr. Ivan Lorković podastao je svoj i pododborov elaborat s predlozima, koje bi hrvatski pododbor imao predložiti ugarskom pododboru, i o kojima se nadovezala živa opširna debata. U debati sudjelovali su, osim izvjestitelja, ban pl. Mihalović, odjelni predstojnik dr. Krišković, članovi zast. dr. barun Nikolić, dr. Šumanović, prof Kulmer, dr. Šurmin itd. Svi su opširno govorili o ugarskim i hrvatskim predlozima, pri čem su se uzimali u obzir i politički momenti. Oko 1 i pol prekinuta su vijećanja do 5 sati popodne. U nastavljenju popodnevnj sjednici je konačno zaključeno, neka pododbor na sjednici obiju pododbora, koja će biti sutra u četvrtak u Pešti, podnese ugarskom pododboru predloge hrvatskoga pododbora, koje je obrazlagao izvjestitelj dr. Lorković, kao predloge daljnjih vijećanja, kako bi se stvorila daljnja podloga za razvoj financijsalnoga života u Hrvatskoj. Na to je sjednica u 8 sati na večer zaključena.

Kriminal i — vještala.

Prasčki „Narodni Listy“ od 5. o. mj. pišu u svom uvodniku: Njemačko-nacionalna stranka naša je prave riječi, kako se imadu izliječiti prilike u Češkoj: kriminal i vještala. Narodoči očekuju sada njemački zastupnici, da će u tu svrhu uplivati na pozvane njemačke oblasti, da uvedu uređovanje protiv neimeno-

vanili zločinaca, te da saslušaju grofa Czernina i ostale organe, što im je u tom pogledu poznato. — Parlament mora biti najviše interesovan, da budu osobe, o kojima se nanose takove optužbe, stavljene pred kompetentne sudije. Takav je njemačko-nacionalni recept, direktivom njemačko-nacionalne stranke, naime, kako bi se moglo u Češkoj doći do takovog idealnog stanja, da će Česi na sve pitomo pristajati. Valjda su već i kretke pripravljene. To nije novi recept. Ta marno je upotrebljavan u Češkoj kroz čitavu dugu periodu. Nu čini se, da mi Česi posjedujemo posebnu konstrukciju. Mi smo tim sredstvom samo učvršćivali svoju duševnu i tjelesnu snagu. Konačno, šta i jeste politička historija češkog naroda, nego lanac persekucija? Iz potoka krvi, u kojoj je naš narod imao biti zadavljen, nanovo smo porasli; kroz dva smo se stoljeća rvači sa svim življima i svakim zlom, pa i onim, koje je upotrebljavalo novac i utišalo častohleplje. Kroz dva smo se stoljeća borili za puko pravo na život, pa tko je onda mogao da kaže, da li smo živi ili mrtvi. Tek u trećem stoljeću ponovno se preporodismo — oslabljeni, ugnjeteni, obojbljeni u duševnoj kulturi dviju stoljina godina i u cjelokupnom materijalnom bogatstvu. Osromašili seljaci, osromašili obrtnici, osromašili radnici... U bolestima se rodismo, u bolestima smo se jačali i u bolestima smo rasli. Rasli smo nesuždržljivo. Razvijali smo se duševno i umnažali narodni svoj imetak.

Iz slavenskog svijeta.

Videmski Sloveni za Jugoslaviju. „Grazer Tagblatt“ prima iz Beča, da je jugoslavenski klub primio od 50.000 Slovenaca iz videmske (Udine u Italiji) pokrajine izjavu, u kojoj oni pristaju uz svibanjsku deklaraciju te izrazuju želju, da ih se pripoji budućoj jugoslavenskoj državi.

Poljska i Ukrajina bit će pripojene središnjim vlastima? „Wiek Nowy“ javlja, da će se doskora ukinuti razdoba kraljevine Poljske u dva razna okupaciona područja. Austrijski činovnici da su već obaviješteni, da dne 15. o. mj. smiju ostaviti kraljevinu Poljsku, koja će čitava preći pod njemačku upravu, odnosno pod upravu poljskih političkih ureda. U savezu sa tim imaju se skorih dana objaviti vrlo važne odluke pogledom na državne odnose kraljevine, koja se ima pod njemačkim vladarom sjediniti s Njemačkom. Veli se, da su već, kad se je sklapao mirovni ugovor sa Ukrajinom, računali sa eventualnošću, da se Ukrajina ima spojiti sa Austro-Ugarskom monarhijom, a kraljevina Poljska sa njemačkom carevinom.

Rezolucije, prihvaćene na velikoj javnoj skupštini u Zabetu.

O javnoj skupštini u Zabetu čitamo dalje u „Primorskim Novinama“: Narodni zastupnik Spinčić je u glavnom rekao sljedeće:

„Ministar spoljašnjih poslova, prof Czernin, objedio je u svom govoru vodje češkoga i ostalih slavenskih naroda u monarkiji s veleizdajstva, te pozvao Nijemce i Mađzare, da se složno bore protiv tih veleizdajnika, koji svojim radom produljuju rat. No prof Czernin je u protuslovlju sa samim sobom, jer dočim u početku svog govora ističe, da je pitanje Alzacije i Lorene jedini razlog nastavku rata, u daljnjim svojim izvodima krivi vodje češkog naroda i drugih Slavena, da produljuju rat svojim pretjeranim nacionalnim zahtjevima. Slaveni u monarkiji traže samo ispunjenje svojih zakonitih prava, na temelju samoodređenja naroda, koja prava su državici monarkije priznali Fincem, Litvincem, Kuroncem i Tartarom, a slavenskim narodima u monarkiji neće da ga priznaju. Ova okolnost prinukala je jugoslavenski klub u Beču, da je u deklaraciji 30. svibnja 1917 postavila zahtjev za ujedinjenje i samostalnost Slovenaca, Hrvata i Srba, te će na tom zahtjevu ustrajati, ma došlo što mu drago!“

Rezolucije, što ih je prihvatila skupština, glase: „I. Skupštinari izjavljaju, da odobravaju dosadašnji rad narodnih zastupnika na carevinskom vijeću, združenih u Jugoslavenskom klubu, navlastito njihovu deklaraciju od 30. svibnja 1917. II. Pozivlju svoje spomenute zastupnike, da nepokolebivo ustraju u borbi za ujedinjenje Jugoslavena

i za njihovu državnu samostalnost na temelju samoodređenja naroda, a pri tome neka budu uvjereni, da će ih narod do zadnje kapi krvi poduprijeti.

III. Prosvjedujemo proti svakom pokušaju, na došlom bilo s koje strane, da se rascijepi jugoslavenski narod na njegova pojedina plemena, time, da im se narine s jedne strane tobožnja autonomija Slovenaca, a s druge strane tobožnja velika Hrvatska, te se pozivlju svi narodni zastupnici, da najodrešitije ustraju u ostvarivanju nezavisne i samostalne države u kojoj će biti potpuno ujedinjeni svi Slovenci, Hrvati i Srbi.

IV. Odlučno zahtijevamo od jugoslavenskih zastupnika, bez razlike stranke i svjetskog naziranja, da se u riješenju narodnih pitanja istovjetuju sa borbom češkog i drugih slavenskih naroda u monarkiji, te da neustrašivo nastupaju rame o rame sa njihovim predstavništvima.

V. Ogorčenjem odsudjuju psove neosnovane napadaje grofa Czernina na pojedine u državi nalazeće se vodje tratskog nam češkog i drugih slavenskih naroda u monarkiji, s kojima se Jugoslaveni izjavljaju solidarnim u borbi za postignuće njihovih narodnih ideala“.

Domaće vijesti.

Poštanski saobraćaj sa Galicijom. Ograničenja, koja su bila određena za saobraćaj omotima za Galiciju dižu se danom 9. travnja ove godine.

Razredna lutrija. Kod jučerašnjeg žrijebanja razredne lutrije dobili su: K 300.000 br. 117.630, 100.000 br. 62.335, K 80.000 br. 116.882, K 60.000 br. 49.225, K 25.000 br. 84.159, K 20.000 brojevi 8.992, 11.900, 29.562, 80.887 i 90.960, K 10.000 brojevi 3.155, 19.757, 29.069, 54.040, 63.596, 67.016, 103.362 i 122.018.

Dnevne vijesti.

Gdje su širilometodske žigice? „Hrv. Država“ piše: Otkad je rat, nestalo je hrvatskih žigica. Te žigice su bile jedini naš narodni „porez“. To je trgovac obično zvao „kapricom“. Trgovci su onda zbilja „činili ljubav“ publici. Rat je međutim prevrnuo vrednote, a ljudi, koji tuđi u našoj zemlji od naših novaca žive, drage volje zaboraviše, a i mi — budimo iskreni — skupa s njima te „kaprice“. U ovo par zadnjih godina po dućanima nema drugih šibica nego s ovakovim napisima: „Koronas Sved Gyujto — Gyulal gyartmany — Reisner Emanuel“, pa onda kutije s nekakvim bivolom podignuta repa, a rije rogove u tle (piše gore „Drava“), dalje neki „Ujverbasz“ s mađzarskom, njemačkom i austrijskom zastavom, da ne spominjemo „Deutsche Sicherheits — Zündhölzer ohne Schwefel — ohne Phosphor“. Kad tražite hrvatske žigice, tuđin se smije. I pravot Hrvati, od neba do zemlje sramota!

Obustava osječkog „Juga“ na 14 dana. Ban Michalovich je izdao sljedeću naredbu: Na osnovu § 11. allneje 1. naredbe izdane na temelju previšnje ovlasti od 22. srpnja 1914. o iznimnim mjerama za slučaj rata, nalazim na četrnaest dana zabraniti izlaženje i raširivanje tiskopisa „Jug“, što no se štampa u „Hrvatskom štamparskom zavodu d. d., podružnica u Osijeku“, budući da način pisanja toga lista ugrožava državne interese. Primjerci ovog povremenog tiskopisa, koji budu eventualno izdani usprkos ove zabrane, imaju se odmah zaplijeniti i predati kr. državnom odvjetništvu. Tko taj zabranjeni povremeni tiskopis usuprot ove naredbe bude izdavao ili raširivao, kaznit će se radi prekršaja na osnovu § 9. naredbe izdane na temelju previšnje ovlasti od 22. srpnja 1914. po redarstvenoj oblasti globom od 600 kruna i zatvorom do dva mjeseca dana. Ova naredba staje na snagu dne 11. travnja 1918. Michalovich v. r.

Slovensko gledalište u Ljubljani. U Ljubljani je opet oživio konzorcij za uzdržavanje slovenskoga kazališta. Izabrano je novo upravno vijeće i pozorišni odbor. Po čitavoj se Sloveniji marljivo sakupljaju novčana sredstva, pa je u kratko vrijeme potpisano daleko preko 250.000 kruna. Dr. Ivan Tavčar upravlja u „Slovenskom Narodu“ poziv na Slovenke i Slovence, neka se svim silama zauzmu za slovensko kazalište u Ljubljani.

Mali oglasnik

KINO CRVENOG KRIŽA

Ulica Srećka broj 34.

Današnji raspored

Proti svjetlu

Igrokaz u 3 čina.

Predstave od 2:30 do 8:30 p. p.

Neprekidne predstave.

Ulaznica: I. pr. K 1-20; II. 40 h

Ući se može kod svake slike.

Ravnateljstvo si pridržaje pravo promijeniti raspored.

U trgovini pokust-

stva, Fil. Barbalice,

u Šišanskoj ulici,

prodaje se novo prispjelo

— pokuststvo. —

Velik izbor

listovnog papira

u mapama i kutijama

preporuča

Jos. Krmpotić - Pula.